

«Ronsana» i el món

Volguem o no volguem formen una part —tan minúscula com volgueu— però part del món. I haurem de ballar al sò que ens toquin els altres —com ho estem fent— tant si ens agrada com no. El fet trist, però, és que l'orquestra que ens toca és ben desastrosa, tant que no sé si en podrem dir massa bé d'ella.

Avui dia tothom que obre els ulls a la realitat del món actual —i per dissort no és tothom qui ho fa— veu ben bé que el món té molt a desitjar. Tots som marionetes o putxinellis que dues nacions —EE.UU. i Rússia— fan ballar. Ells lluiten per l'hegemonia del poder. No els importa ni la justícia als pobles ni el seu desenvolupament, ni la moralitat de les seves accions. Tot el que ajuda a enfortir la seva preponderància i prosperitat és just. Encara que sigui enfonsant nacions pobres i amb 600 milions d'habitants com és, p.e., l'Índia.

Bé, puc semblar pessimista. Déu faci que m'equivoqui. Però jo jutjo el món, em sembla, amb una vista més àmplia que els que no s'han mogut d'Espanya i fins d'Europa. Joestic amb l'obsessió que és impossible tolerar que les 2/3 parts del món (Sud-Amèrica, Àfrica, l'Orient Assiàtic) visquin en condicions infra-humanes, quan Nord-Amèrica i Europa viuen amb un esplendor econòmic mai vist, sense que vingui un cataclisme destructor d'institucions milenàries i destructor tal volta de tot el progrés que posseïm, per no haver volgut girar envers els pobres els nostres ulls i allargar la mà als que la tenien oberta demanant pa i justícia. Seria molt lògic que aquestes mans avui obertes es tanquesin amb odi formant un puny sedent de venjança com diu un poeta sud-americà.

He vist i sentit demagogs —han comparegut fins a la Televisió— que no creuen que l'ajuda individual o la de societats no-governamentals sigui cap solució pel problema de la fam. És cert que l'ajuda eficaç hauria de venir dintre un ordre internacional dels governs poderosos mateixos. És cert que haurien de modificar-se estructures econòmico-polítiques. Més això encara els que governen no ho volen, i els que voten pels seus governs encara no han realitzat ni la necessitat ni el problema potser. Per això han sortit les organitzacions no governamentals (o de la ONG) que almenys

fan el que poden per alleugerir fins allà on arribin el terrífic problema de la fam, promocionant els països sub-desenvolupats.

Alguns han proposat com a models d'abolició de la fam països com Rússia, Vietnam, Xina i Cuba. Pot ésser, sí, una solució per l'abolició de la fam, més jo voldria saber també si els seus sistemes satisfan a la gent que viu sota els seus règims. Perquè l'home més encara que el mateix pa prefereix la seva llibertat i m'atreveria a dir que hi ha massa pàgines de sang escrites dels camps de concentració, sang vessada de persones innocents que s'atreveren a pensar diferentment del que els seus governs els exigien.

Bé. És un fet doncs que el problema de la fam no s'ha solucionat i jo crec que totes les nacions haurien de contribuir a resoldre-ho col·lectivament i privada, ja que els països rics hem obtingut gran part de la nostra prosperitat a costa dels països pobres, ja que fórem nosaltres els que els «colonitzàrem» és a dir: explotàrem sense vergonya.

Sé que el que dic es presta a la discussió forta. Més no és la meua intenció entrar en discussions. Necessitaria molt més paper per fer-ho. El meu fi és donar les gràcies a la revista Ronsana per haver publicat una sèrie de cartes i articles i així haver-me donat ocasió d'obrir alguns ulls i potser tocat alguna consciència. Potser som els lectors de la revista massa pocs i sense importància, som una part molt petita d'aquest món immens. Més el món està constituït d'individuus, com el mar de gotes d'aigua i s'ha de començar per allà on sigui, no es pot menyspreuar res. A més, aquesta consciència del món universal actual és un desenvolupament de la nostra cultura que ha d'ésser oberta i no com la de l'estruc que enterra el cap en la sorra calenta.

Espero que acceptareu els meus escrits en el futur com heu fet fins ara, i us dono les gràcies pel vostre agermanament amb la Missió del Gujerat que començà el que ha estat el vostre pastor, Mn. Jaume Abril.

Sempre vostre amb agraïment,

JAUME TRAVESA

LIBRERIA
ENCUADERNACION
 A.Clavé,36 · Telef 870 04 32
Granollers

